

Zapisała: Helena Boštjančič Škrlić

Spoštovane vzgojiteljice, pomočnice in ravnateljica!

Za nami je še eno pestro vrtčevsko leto. In spet smo bogatejši za leto izkušenj, spoznanj in novih dogodivščin. Gotovo naša zahvala ne zmore zaobjeti vsega, s čimer ste našim otrokom kazale pot k dobremu. Naj se Vam zahvalimo le za najpomembnejše in gotovo je tukaj na prvem mestu ljubezen do otrok in vašega dela, ki dokazuje, da vaše delo ni le poklic in služba, ampak poklicanost in služenje. Hvala za vašo strokovnost, ki nam omogoča, da so rezultati ponujenega v skupno zadovoljstvo vam, staršem in otrokom. Hvala za vaše izkušnje, ki dopolnjujejo znanje; od otrok se učite in spoznanja dajete naprej. Hvala za vaš program, saj je telesni, socialni, in intelektualni razvoj otroka podčrtan s posebnim poudarkom na gibanju, plesu, raziskovanju, priznavanju, da tudi različnost lahko bogati in povezuje, uvajanju starejših otrok v tuj jezik preko igre, starejše otroke v mali šoli pripravljate na vstop v šolo, nudite otrokom krščansko vzgojo in si prizadevate za oblikovanje temeljnih krščanskih vrednot. Hvala za okolje, ki nudi otrokom varnost, razigranost, omogoča, da se poizkusijo kot vrtičkarji in vzgojijo svoje prve plodove. Hvala sestram, kaj lepšega kot imeti za soseda sestre za katere veš, da skozi njihove prste preteče marsikatera jagoda rožnega venca prav zate. Hvala za vaš osebni pristop, s katerem nam dajete vedeti, da je vsak otrok edinstven in neprecenljiv, kajti le to omogoča iskren in odprt odnos. Hvala za skupnost otrok, vzgojiteljev, staršev in vseh drugih dobrotnikov, ki jih ta vrtec druží, povezuje, bogati v raznolikosti, vzajemni pomoči in pripomore k veselju na poti k zastavljenim ciljem.

ZAHVALA BODOČIH PRVOŠOLCEV

Dovolite mi, da se na poseben način zahvalim še v imenu staršev in osmih otrok: Marije, Neje, Eve, Tije, Katje, Ane, Bojana in Tadeja, ki vas v tem letu zapuščajo in odhajajo v šolske klopi. Nekje sem prebrala misel, ki me je nagovorila in zato jo želim ob koncu predati tudi vam drage vzgojiteljice, pomočnice in ravnateljica. Če hočeš videti uspeh svojega dela na hitro, posej pšenico. Če si pripravljen vložiti nekoliko več truda in časa, da se boš lahko veselil sadov svojega dela, potem posadi drevo. Če si pripravljen še več in če si temu pripravljen posvetiti velik del svojega življenja, potem vzgajaj otroke, kajti vzgoja je življenjsko delo. Ja lahko rečemo, da ste naše skoraj prvošolce zvesto negovale, pridno varovale in skrbele, da so korenine pognale in, da se danes veje razprostirajo proti nebu ter si želijo novega znanja, ki bo vodilo do sadov. Prizadevale ste si, da ni pomembno zgolj to, da počnejo prave stvari, ampak da uživajo v njih; ne le da postanejo delavni, ampak da vzljubijo delo; ne le, da postanejo učeni, ampak da vzljubijo znanje; ne le, da postanejo pravični, ampak da zahrepenijo po pravici.

Prav zato vam simbolično, sicer ne podarjamo drevesa, ampak borovnice, ki jih boste z našimi otroki zasadile v njihov vrt, naj vas ti drobni sadovi, ko bodo obrodile, spomnijo na našo hvaležnost. Hvala in Bog vas živi.